

عنوان مقاله:

جنسیت و اتوبیوگرافی: ظرفیت های بدیل روایت تجربه زنانه

محل انتشار:

مجله جامعه شناسی ایران، دوره 15، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

محمدسعید ذکایی - هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی

کیوان توانای منافی - کارشناس ارشد مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

ژانر اتوبیوگرافی در معنای متعارف آن، بیش از هر چیز بر شیوه ها و رویه های مقبول در روایت داستان زندگی ناظر است. به این ترتیب که این ژانر، فرم های قاعده مند و مشخصی را در زمینه چگونگی قوام دادن داستان زندگی تشویق می کند و از این طریق به طرد فرم های بدیل در این زمینه مبادرت می ورزد. بنابراین ژانر اتوبیوگرافی، در نهایت فشار هنجاری را بر چگونگی قوام دادن داستان زندگی تحمیل کرده و از این طریق می کوشد تا شیوه های مقبول و مشروع را از انواع نامقبول آن تمیز دهد. این تشویق و طرد هنگامی واجد دلالت ها و پیامدهای معناداری می گردد که این واقعیت را مدنظر قرار دهیم که فرم متعارف در نهایت نوع مشخصی از سوژگی را امکان پذیر کرده و به تبع آن، انواع دیگری از سوژگی را محدود می کند. در همین راستا یکی از زمینه هایی که می تواند چنین غیبتی را به نحو معناداری نشان دهد، مقوله جنسیت و به طور مشخص تر، مقوله اتوبیوگرافی زنان است. ژانر اتوبیوگرافی در روند تاریخی قوام یافتن اش، در عمل اتوبیوگرافی زنان را خارج از چارچوب های متعارف و کانونی این ژانر قرار داده و در نتیجه تنها با تحمیل کردن غیبت بر این اتوبیوگرافی ها توانسته خود را به مثابه ژانری مشخص صورت بندی کند. بنابراین معرفی اتوبیوگرافی های زنان به عرصه ژانر، اصولاً در راستای متزلزل کردن مرزها و خودبستگی های این ژانر عمل کرده و همزمان فرم ها و صور بدیلی را برای قوام دادن داستان زندگی امکان پذیر می کند. در این مجال تلاش می شود تا با تمرکز بر مجموعه ای از اتوبیوگرافی های دانشجویی و با ارائه سنخ شناسی و ذکر مهم ترین نمونه های هر سنخ، چگونگی تلاش این دانشجویان به منظور قوام دادن داستان زندگی و تجربه زنانه شان را نشان دهیم؛ تلاشی که بیش از هر چیز از رهگذر عدول از فرم متعارف اتوبیوگرافی صورت پذیرفته است.

کلمات کلیدی:

اتوبیوگرافی، جنسیت، داستان زندگی، تجربه زندگی، روایت، فرم متعارف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1660006>

